

“मीठे बच्चे- यस देह-भानबाट मर अर्थात् यस पुरानो पतित देहबाट प्रीत तोडेर एक बाबासँग सच्चा प्रीत जोड ।”

प्रश्न:- संगमयुगमा तिमी बच्चाहरूको नेचुरल ब्युटी कुनचाहिँ हो ?

उत्तर:- ज्ञानको गहनाबाट सदा सजिसजाउ रहनु- यही तिम्रो नेचुरल ब्युटी हो । जो ज्ञानको गहनाबाट सजिएर रहेका हुन्छन्, उनको अनुहार खुशीमा फक्रिएको फूल जस्तै हुन्छ । यदि खुशी रहँदैन भने अवश्य कुनै देह-अभिमानको आदत छ, जसबाट नै सबै विकार उत्पन्न हुन्छन् ।

गीत:- महफिल में जल उठी शमा.....

ओम् शान्ति । यस गीतको अर्थ कति विचित्र छ ! प्रीत बनेको छ केको लागि ? (मर्नको लागि) तिम्रो प्रीत कोसँग छ ? भगवान्सँग किनकि यस दुनियाँबाट मरेर उहाँको पासमा जानु छ । यस्तो कहिल्यै कसैसँग प्रीत भएको छ र, जसमा मर्नु परोस् ? फेरि त कसैले प्रीत राख्न चाहन्छ ? गीतको अर्थ कति आश्चर्यजनक छ ! दिपकसँग पुतलीले प्रीतमा घुमेर जल्दछन् । तिमीले पनि बाबाको पासमा आउँदा-आउँदा यो शरीरलाई छोड्नुपर्छ अर्थात् बाबालाई याद गर्दा-गर्दा शरीर छोड्नु छ । यो त मानौं ठूलो दुस्मन भयो, जोसँग हामीले प्रीत राखौं अनि मरौं । त्यसैले मनुष्यहरू धेरै डराउँछन् । दान-पुण्य, तीर्थ यात्रा आदि गर्छन्, भगवान्को पासमा जानको लागि । शरीर छोड्यो भने मनुष्यहरूले भन्छन् भगवान्लाई याद गर । भगवान् कति प्रसिद्ध हुनुहुन्छ । उहाँ आएर सारा दुनियाँलाई खतम गरिदिनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामी यस युनिभर्सिटीमा आउँछौं नै- पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा जानको लागि । पुरानो दुनियाँलाई पतित दुनियाँ, नर्क भनिन्छ । बाबाले नयाँ दुनियाँमा जानको लागि मार्ग बताउनु हुन्छ । भन्नुहुन्छ- केवल मलाई याद गर, म हुँ हेभनली गड फादर । ती फादरबाट त तिमीलाई धन, सम्पति, घर आदि मिल्छ । बच्चीहरूलाई त वर्सा मिल्दैन । उनलाई अर्को घरमा पठाइदिन्छन् अर्थात् उनी वारिस भइनन् । यहाँ बाबा त हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूका बाबा, उहाँको पासमा सबै आउनु छ, मर्नु छ । कुनै समय अवश्य बाबा आउनुहुन्छ, सबैलाई घरमा लिएर जानुहुन्छ किनकि नयाँ दुनियाँमा धेरै कम मनुष्य हुन्छन् । पुरानो दुनियाँमा त धेरै छन्, नयाँ दुनियाँमा मनुष्य पनि थोरै हुन्छन् र सुख पनि धेरै हुन्छ । पुरानो दुनियाँमा मनुष्य धेरै छन् यसैले दुःख पनि धेरै छ, त्यसैले पुकारिरहन्छन् । बापू गान्धी, जसलाई भारतका पिता मान्दथे, उनले पनि भन्दथे- हे पतित-पावन आउनुहोस् । तर उहाँलाई जान्दैनथे । सम्झन्छन् पनि- पतित-पावन परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ । उहाँ नै विश्वका मुक्तिदाता हुनुहुन्छ । राम-सीतालाई त सारा दुनियाँले मान्दैनन् नि । यो भूल हो । सारा दुनियाँले परमपिता परमात्मालाई लिबरेटर, गाइड मान्छन् । उहाँले दुःखबाट मुक्त गर्नुहुन्छ । ठीक छ दुःख दिने को हो ? बाबाले त दुःख दिन सक्नुहुन्न किनकि उहाँ पतित-पावन हुनुहुन्छ । पावन दुनियाँ सुखधाममा लिएर जानेवाला हुनुहुन्छ । तिमी हौ उहाँ रूहानी बाबाका रूहानी बच्चाहरू । जस्तो बाबा त्यस्तै बच्चाहरू । लौकिक पिताका हुन् शरीरधारी बच्चाहरू । अहिले तिमी बच्चाहरूले सम्झनुपर्छ- हामी आत्मा हौं, परमपिता परमात्मा हामीलाई वर्सा दिन आउनुभएको छ । हामी विद्यार्थी हौं, यो बिर्सिनु हुँदैन । बच्चाहरूको बुद्धिमा रहन्छ- शिवबाबाले मधुवनमा मुरली बजाउनुहुन्छ । त्यो काठको मुरली त यहाँ

२०७३ भाद्र २१ मंगलबार ०६-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन छैन । कृष्णले डान्स गर्नु, मुरली बजाउनु— यो भक्तिमार्गको कुरा हो । तिमीले कृष्णको लागि मुरली भन्न सक्दैनौ । मुरली शिवबाबाले बजाउनुहुन्छ । तिम्रो पासमा राम्रा-राम्रा गीत बनाउनेवाला आउनेछन् । गीत प्रायः पुरुषहरूले नै बनाउँछन् । तिमीले भक्तिमार्गका कुनै गीत आदि गाउनु छैन । तिमीले त एक शिवबाबालाई याद गर्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म एक अल्फलाई याद गर । शिवलाई भनिन्छ बिन्दु । व्यापारीहरूले बिन्दु लेख्दा भन्छन्— शिव । एक बिन्दु लेखे भने १० हुन्छ, फेरि बिन्दु लेख्यो भने १०० हुन्छ... तिमीले पनि शिवबाबालाई याद गर्नुपर्छ । जति शिवलाई याद गर्छौ, त्यति आधा कल्पको लागि धेरै धनवान् बन्छौ । वहाँ गरिब हुँदैनन् । सबै सुखी रहन्छन् । दुःखको नाम हुँदैन । बाबाको यादबाट विकर्म विनाश हुन्छ । तिमी धेरै धनवान् बन्छौ । यसलाई भनिन्छ सच्चा बाबाद्वारा सच्चा कमाई । यही साथ जान्छ । मनुष्य सबै खाली हात जान्छन् । तिमी भरपुर हात जानु छ । बाबालाई याद गर्नु छ र पवित्र बन्नु छ । बाबाले सम्झाउनु भएको छ— पवित्रता छ भने सुख र सम्पत्ति मिल्छ । तिमी आत्माहरू पहिले पवित्र थियौ फेरि अपवित्र बन्छौ । संन्यासीहरूलाई पनि अर्ध पवित्र भनिन्छ । तिम्रो हो पूर्ण संन्यास । तिमीले जान्दछौ— उनले कति सुख पाउँछन् । थोरै सुख हुन्छ फेरि त दुःख नै हुन्छ । त्यो सबै हो भक्तिमार्ग । भक्तिमार्गमा हनुमानको पूजा गर्नु भने उनको साक्षात्कार हुन्छ । चण्डिका देवीको कति मेला लाग्छ । उनको चित्र पनि हुन्छ । जसको ध्यान गरिन्छ, त्यो त अवश्य सामुन्नेमा आउँछ नै । तर त्यसबाट के मिल्छ ? अनेक प्रकारका मेला लाग्छन् किनकि आम्दानी त हुन्छ नि । यो सबै उनीहरूको धन्दा हो । भनिन्छ— धन्धे सब में धूर, बिगर धन्धे नर से नारायण बनाने के । यो धन्दा कोही बिरलैले गर्छन् । बाबाको बनेर सबैथोक देह सहित बाबालाई दिनु छ किनकि तिमीले जान्दछौ— हामीलाई नयाँ शरीर चाहिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी कृष्णपुरीमा जान सक्छौ तर जब आत्मा तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छ । कृष्णपुरीमा यस्तो भनिँदैन— हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । यहाँ सबै मनुष्य मात्रले पुकार्छन्— हे मुक्तिदाता आउनुहोस् । यस पाप आत्माको दुनियाँबाट मुक्त गर्नुहोस् । अहिले तिमीले जान्दछौ, बाबा आउनुभएको छ— हामीलाई आफ्नो साथमा लिएर जान । वहाँ जानु त राम्रै हो नि । मनुष्यले शान्ति चाहन्छन् । तर शान्ति कसलाई भनिन्छ ? यो जान्दैनन् । कर्म विना त कोही पनि रहन सक्दैन । शान्ति त छ शान्तिधाममा । फेरि यो शरीर लिएर कर्म त गर्नु नै छ । सत्ययुगमा कर्म गरेर पनि शान्त रहन्छन्, अशान्तिमा मनुष्यलाई दुःख हुन्छ । त्यसैले भन्छन् शान्ति कसरी मिल्छ ? अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— शान्तिधाम हाम्रो घर हो । सत्ययुगमा शान्ति, सुख सबै छ । अब त्यो चाहिन्छ वा शान्ति मात्र चाहिन्छ ? यहाँ त दुःख छ, त्यसैले पतित-पावन बाबालाई पनि यहाँ पुकार्छन् । भक्ति गर्छन् नै भगवान्सँग मिल्नको लागि । भक्ति पनि पहिले अव्यभिचारी फेरि व्यभिचारी हुन्छ । व्यभिचारी भक्तिमा हेर के के गर्छन् ! सिँढीमा हेर कति राम्रो देखाइएको छ । तर सबैभन्दा पहिले त सिद्ध गर्नुपर्छ— भगवान् को हुनुहुन्छ ? श्रीकृष्णलाई यस्तो कसले बनाउनुभयो ? अधिल्लो जन्ममा यी को थिए ! सम्झाउनको लागि बडो युक्ति चाहिन्छ । जसले राम्रो सेवा गर्छन्, उनको दिलले पनि समर्थन गर्छ । युनिभर्सिटीमा जसले राम्ररी पढ्छन्, उनीहरू अवश्य अगाडि जान्छन् । नम्बरवार त हुन्छन् नै । कोही मन्दबुद्धि पनि हुन्छन् । शिवबाबालाई आत्माले भन्छ— मेरो बुद्धिको ताला खोल्नुहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ— बुद्धिको ताला खोल्नको लागि नै त आएको हुँ । तर तिम्रो कर्म नै यस्तो छ, जसकारण ताला खुल्दै खुल्दैन । फेरि बाबाले के गर्नुहुन्छ ? धेरै पाप गरेका

छन्, अब बाबा उनलाई के गर्नुहुन्छ ? टिचरलाई भन्छन्— हामी कम पढ्छौं। अब टिचरले के गर्ने ? टिचरले त कुनै कृपा गर्दैनन्। बढीमा एक्स्ट्रा टाइम दिन्छन्। त्यो त तिमीलाई मनाही छैन। प्रदर्शनी खाली छ, बसेर अभ्यास गर। भक्तिमार्गमा त कसैले भन्छन् माला जप। कसैले भन्छन्— यो मन्त्र याद गर। यहाँ त बाबाले आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ। बाबालाई नै याद गर्नुपर्छ, जसबाट वर्सा मिल्छ। सत्ययुगमा त पारलौकिक बाबाको वर्सा मिलेको हुन्छ, त्यसैले याद गर्नुपर्ने आवश्यकता नै पर्दैन। २१ जन्मको लागि वर्सा मिल्छ, त्यसैले बाबाबाट राम्रोसँग वर्सा लिनुपर्छ नि। यसमा पनि बाबा भन्नुहुन्छ— विकारमा कहिल्यै पनि नजाऊ। अलिकति पनि विकारको टेस्ट बस्यो भने फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ। सिगरेट आदिको एक पटक टेस्ट गर्छन् भने सँगको रंग तुरुन्त लाग्छ, फेरि त्यस बानीलाई छोड्न मुश्किल हुन जान्छ। बहाना कति गर्छन्। कुनै पनि बानी बसाल्नु हुँदैन। फोहोरी बानी मेटाउनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जीवन छँदै देहको भान छोड, मलाई याद गर। देवताहरूलाई भोग सधैं पवित्र नै लगाइन्छ, त्यसैले तिमीले पनि पवित्र खाऊ।

अहिले तिमी बच्चाहरू फूल समान हर्षित रहनुपर्छ। कन्यालाई पति मिलेपछि अनुहार मुस्कुराउन थाल्छ। राम्रा गहना कपडा आदि लगाएर खुशी हुन्छन्। अहिले तिमीले त ज्ञानको गहना लगाउँछौ। वहाँ स्वर्गमा त नेचुरल ब्युटी रहन्छ। कृष्णको नाम नै हो सुन्दर। राजा-रानी, राजकुमार-राजकुमारी सबै सुन्दर हुन्छन्। वहाँ प्रकृति पनि सतोप्रधान हुन्छ। लक्ष्मी-नारायणको जस्तो नेचुरल ब्युटी यहाँ कसैले पनि बनाउन सक्दैनन्। उनलाई कसैले यी आँखाले कहाँ देख्न सक्छन् र ! हो, साक्षात्कार हुन्छ तर साक्षात्कारबाट कसैले पनि हुबहु चित्र कहाँ बनाउन सक्छन् र ! हो, कुनै आर्टिस्टलाई साक्षात्कार भयो र त्यसै समय बसेर बनायो भने। तर छ मुश्किल। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै नशा रहनुपर्छ। अहिले बाबा हामीलाई लिन आउनुभएको छ। बाबाबाट हामीलाई स्वर्गको वर्सा मिल्छ। अब हाम्रो ८४ जन्म पूरा भए। यस्ता-यस्ता ख्याल बुद्धिमा भएमा खुशी हुन्छ। विकारको अलिकति पनि ख्याल आउनु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो। द्रौपदीले पनि यसैले पुकारेकी हुन् नि।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले एक मबाट नै सुन र यही श्रीमत अरूलाई पनि सुनाऊ। फादर सोज सन। सन शोज फादर। फादर को हुन् ? शिव फादर। शिव र शालिग्रामको गायन छ। शिवबाबाले जे सम्झाउनु हुन्छ, त्यसलाई अनुसरण गर। फलो फादर। यो गायन उहाँको हो। बाबा भन्नुहुन्छ— मीठे बच्चे ! अनुसरण गरेर पवित्र बन, अनुसरण गर्नाले नै तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ। लौकिक पितालाई अनुसरण गर्नाले तिमी ६३ जन्म सिँढी तल भन्छौ। अब पारलौकिक बाबालाई अनुसरण गरेर माथि चढ्नु छ। बाबाको साथमा जानु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— एक-एक रत्न लाखौं रुपैयाँको छ। बाबाले सधैं सम्झाइरहनुहुन्छ— मीठा प्यारा बच्चाहरू ! पहिला सुरुमा सबैलाई दुई बाबाको परिचय दिनु छ। लौकिक पिताले वर्सा दिन्छन् पतित बन्ने। पारलौकिक बाबाले वर्सा दिनुहुन्छ पावन बन्ने। कति फरक छ ! अहिले पारलौकिक बाबा भन्नुहुन्छ— पावन बन। विकारमा जानेलाई पतित भनिन्छ।

तिम्रो मिसन हो पतितहरूलाई पावन बनाउने मार्ग बताउने। पारलौकिक बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— अब पावन बन, विनाश सामुन्ने खडा छ। त्यसैले अब के गर्नुपर्छ ? अवश्य पारलौकिक बाबाको

२०७३ भाद्र २१ मंगलबार ०६-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
मतमा चलनुपर्छ नि। प्रदर्शनीमा यो पनि प्रतिज्ञा लेखाउनुपर्छ। पारलौकिक बाबालाई अनुसरण
गर्नुहुन्छ ? पतित बन्न छोड्नुहुन्छ ? लेख्नुहोस्। बाबाले नै ग्यारेन्टी लिनुहुन्छ, तिमीले पनि ग्यारेन्टी
लिन सक्छौ ? तिमी पतित किन बन्छौ, जसकारण फेरि पुकाछौ— हे पतित-पावन आउनुहोस्
भनेर। सारा कुरा पवित्रतामा आधारित छ। तिमी बच्चाहरूलाई दिन-प्रतिदिन खुशी रहनुपर्छ।
हामीलाई बाबाले स्वर्गको वर्सा दिइरहनु भएको छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिक्कीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कुनै पनि फोहोरी बानी बसाल्नु हुँदैन। जीवन छँदै देहको भान छोड्नु छ। फूल समान
हर्षित रहनु छ।
- २) पारलौकिक बाबालाई अनुसरण गरेर पावन बन्नु छ। उहाँको श्रीमतमा चल्ने प्रतिज्ञा
गर्नु र गराउनु छ।

वरदानः— देहको भानलाई अर्पण गरेर समर्पण हुने योगयुक्त, बन्धनमुक्त भव

जसले देह-अभिमानलाई अर्पण गर्छ, उसको हर कर्म दर्पण बन्छ। जसरी कुनै चीज
अर्पण गरिन्छ भने त्यो अर्पण गरिएको चीज आफ्नो सम्भ्रदै न। त्यस्तै देहको भानलाई
पनि अर्पण गर्नाले जब आफ्नोपन मेटिन्छ, तब लगाव पनि मेटिन्छ। यसलाई नै सम्पूर्ण
समर्पण भनिन्छ। यस्ता समर्पण हुने सदा योगयुक्त र बन्धनमुक्त हुन्छन्। उनको हर
संकल्प, हर कर्म युक्तियुक्त हुन्छ।

स्लोगनः— सर्वशक्तिमान् बाबालाई साथी बनायौ भने सफलता तिम्रो चरणमा आउँछ।